

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Patologie społeczne

Tok studiów 2021/2022– 2025/2026

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Uczelnia Biznesu i Nauk Stosowanych “Varsovia” w Warszawie Filia w Rzeszowie
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	5
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Psychologia kliniczna, Psychologia rodziny, Psychologia kryminalistyczno-śledcza, Psychologia sądowo-penitencjarna, Psychotraumatologia i profilaktyka społeczna, Psychoterapia, Psychologia społeczna
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ <u>specjalnościowy</u> /obowiązkowy/ fakultatywny / praktyczny
Rok / Semestr:	4/7
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia społeczna, psychopatologia

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin /zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	45	0	0	0	0	0	2	6	73	5
Studia niestacjonarne	10	20	0	0	0	0	0	2	6	38	5

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<p><u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> Wykład problemowy Wykład konwersatoryjny <u>Dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych Metoda przypadków Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji <u>Metoda projektów</u> Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz Analiza źródeł</p>

	Praca w grupie Debata Inne	
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat różnych form patologii społecznych, zachowań ryzykownych oraz możliwości oddziaływań psychoprofilaktycznych w tym zakresie.	K_W10 K_W11
P_W02	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat mechanizmów powstawania poszczególnych dewiacji czy patologii społecznych.	K_W15
P_W03	Zna i rozumie zasady etyki zawodowej psychologa w zakresie prowadzenia badań w zakresie dewiacji i patologii społecznej zgodnie z praktyką zawodową.	K_W16 K_W19
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi przedstawić własne opinie, wątpliwości i sugestie dotyczące dewiacji czy patologii społecznych, merytorycznie argumentuje własne poglądy zgodnie z praktyką zawodową.	K_U07
P_U02	Umie identyfikować w pogłębionym stopniu czynniki ryzyka wystąpienia dewiacji czy wybranej patologii społecznej, ocenić funkcjonowanie człowieka w sytuacjach trudnych.	K_U12, K_U18
P_U03	Potrafi proponować rozwiązania problemów praktycznych z zakresu dewiacji i patologii społecznej z wykorzystaniem wiedzy psychologicznej, prognozować przebieg ich rozwiązywania i przewidywać skutki planowanych działań.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student prezentuje postawę świadomości znaczenia sfery psychicznej człowieka dla jakości jego funkcjonowania we wszystkich obszarach życia; posiada przekonanie o potrzebie wspierania jednostek i grup w aspekcie ich kompetencji psychospołecznych właściwych dla praktyki zawodowej. Dostrzega potrzebę odpowiedzialnego popularyzowania wiedzy z zakresu psychologii.	K_K02 K_K09
P_K02	Student przyjmuje postawę szacunku wobec osób o różnych potrzebach w zakresie różnych form pomocy psychologicznej; okazuje zrozumienie dla sytuacji ludzi z różnymi problemami i trudnościami właściwy dla praktyki zawodowej.	K_K05
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Problemy definicyjne: patologia, dewiacja, norma. Relatywizm, absolutyzm moralny	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Wybrane teorie dewiacji. Stereotypy i uprzedzenia	
W3	Kreowanie kozła ofiarnego. Przestępstwa z nienawiści, Agresja i przemoc	
W4	Samobójstwa i uzależnienia	
W5	Patologie seksualne, prostytutka, ekshibicjonizm	
W6	Wykluczenie społeczne	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do

		przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Dewiacja i patologia w sieci	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02
T2	Samobójstwo - przyczyny i profilaktyka suicydalna	
T3	Wykluczenie społeczne: bezdomność	
T4	Wykluczenie społeczne: ubóstwo	
T5	Wykluczenie społeczne: dewiacje seksualne	
T6	Alkoholizm i narkomania oraz inne uzależnienia i ich skutki	
T7	Przemoc jako zjawisko społeczne, przemoc w rodzinie: wobec dzieci i osób starszych, sposoby jej zapobiegania	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się: wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
wykład	Kolokwium pisemne	Wiedza
ćwiczenia	Praca zaliczeniowa (projekt), prezentacja, dyskusja	Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu, pracy zaliczeniowej, prezentacji, dyskusji.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Ocena kształtująca:

a) w zakresie wykładów:

- na podstawie odpowiedzi na pytania dotyczące materiału omówionego na poprzednich wykładach;

b) w zakresie ćwiczeń:

- na podstawie oceny bieżącego postępu realizacji zadań.

1. Określanie i wyjaśnianie studentom celów uczenia się i kryteriów osiągnięcia celów (określenie i wyjaśnienie studentom oczekiwania: nauczyciel wyjaśnia studentom, co będzie podlegało ocenie i tego od nich wymaga).

2. Organizowanie dyskusji, zadawanie pytań i zadań, uzyskując informację na temat procesu uczenia się studentów.

3. Udzielanie studentom informacji zwrotnej, która umożliwi im widoczny postęp w nauce i będzie zawierała odpowiedź na pytania: Co student zrobił dobrze? Co i jak student ma poprawić? Jak student ma się dalej uczyć, aby się rozwijać i robić postępy?

4. Umożliwianie studentom wzajemnego korzystania ze swojej wiedzy i umiejętności (poprzez pracę w grupach i parach, wzajemne nauczanie, ocenę koleżeńską).

5. Wspomaganie studentów, by stali się autorami procesu swojego uczenia się (rozwijanie u studentów wiary w swoje możliwości, motywacji do nauki i zaangażowania, odpowiedzialności za swój proces uczenia się).

Ocena podsumowująca:

Wykład: ocena wiedzy wykazanej na kolokwium pisemnym o charakterze problemowym.

Liczba punktów wymagana do zaliczenia (51% maksymalnej liczby punktów możliwych do uzyskania).

Punktacja/oceny:

91%-100% - bdb.

81%-90% - db. plus

71%-80% - db.

61%-70% - dst. plus

51%-60% - dst.

50% – ndst.

Ćwiczenia:

Na ocenę podsumowującą składają się oceny cząstkowe zdobyte w trakcie ćwiczeń: ocena przygotowanego przez studenta pracy pisemnej/projektu, ocena prezentacji, ocena aktywności w trakcie dyskusji, ocena efektów indywidualnej i grupowej pracy studenta, stopnia przyswojenia wiedzy i opanowania umiejętności oraz osiągnięcia kompetencji zakładanych w przedmiotowych efektach uczenia się.

Ocena z ćwiczeń: zaliczony/niezaliczony

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia Niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	73	38
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	65	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne, samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	52	87
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	125h = 5 ECTS	125h = 5 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Pospiszyl I., *Patologie społeczne i problemy społeczne*, Warszawa 2021.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Chęsy D., Dyduch L., *Żebractwo jako zjawisko patologii społecznej*, Legionowo 2018.

Baranowska M., Wiciak I., *Wybrane patologie społeczne. Uwarunkowania, przejawy, profilaktyka*, Szczytno 2009.

Bębas S. (red.), *Oblicza patologii społecznych*, Radom 2011.

Pierzechała K., Cekiera C., *Człowiek a patologie społeczne*, Toruń 2009.

Podgórecki A., *Zagadnienia patologii społecznej*, Warszawa 1976.

Inne materiały dydaktyczne:

Kodeks karny

Kodeks wykroczeń

Ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi

Ustawa o przeciwdziałaniu narkomani

Ustawa o ochronie zdrowia psychicznego